

ROZWÓJ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ Z UWZGLĘDNIENIEM MEGATRENDÓW

I. Planowanie długookresowego rozwoju infrastruktury technicznej wymaga rozpatrzenia wielu scenariuszy rozwoju, w tym scenariusza pozwalającego na zastosowanie technologii obecnie nieznanymi i nieoczekiwanych.

Uzasadnienie:

Kluczowym czynnikiem kształtowania konkurencyjności w skali globalnej jest racjonalna polityka rozwojowa, obejmująca cele, które z jednej strony są społecznie użyteczne, ale z drugiej – ekonomicznie możliwe do osiągnięcia. Dla prowadzenia takiej polityki niezbędne jest poznanie mechanizmów kształtowania się megatrendów jako zjawisk o charakterze globalnym oraz ich oddziaływania na sektory infrastrukturalne, pozostające domeną publiczną.

Na przykład mobilność mieszkańców w ostatnich dekadach zmieniała się w niewielkim stopniu pod wpływem megatrendów. Nie można jednak wykluczyć, że w następnych dekadach sposób zaspokajania potrzeby mobilności ulegnie zasadniczej zmianie. W rozwoju mobilności mieszkańców można zdefiniować trzy scenariusze: innowacyjny, zachowawczy i pośredni. W każdym z nich zmiana podejścia do samochodu osobowego będzie się wiązała ze zmianą podejścia do infrastruktury transportowej.

II. Planowanie rozwoju społeczno-gospodarczego Polski wymaga zbudowania programu przyspieszonego rozwoju, dzięki któremu dobrobyt społeczeństwa będzie zbliżać się do standardu zachodnioeuropejskiego. Należy przy tym uwzględnić fakt, że w perspektywie do 2030 roku w całej Europie zarówno sfera wytwarzania, jak i konsumpcji będą istotnie odmienne od stanu obecnego.

Uzasadnienie:

Wśród obserwowanych megatrendów, których ujawnienie nastąpi w Europie i Polsce do 2030 roku, należą zmiany społeczno-demograficzne takie jak: spadek liczby mieszkańców, starzenie się społeczeństwa, zmiany w aktywności zawodowej oraz zmiany we wzorcach konsumpcji. Zmiany te muszą być uwzględnione w planach rozwoju infrastruktury technicznej.

III. Wyzwaniem dla władzy publicznej jest sprostanie wzrastającym wymogom skutecznego i efektywnego wdrażania rozwiązań innowacyjnych opisanych w megatrendach. Jednym z podstawowych czynników sukcesu jest tworzenie infrastruktury technicznej zdolnej do obsługi potrzeb mieszkańców oraz podmiotów gospodarczych i publicznych, które będą funkcjonowały w warunkach kształtującej się rzeczywistości „Internet of Everything” oraz pogłębiającej się konwergencji sektorów.

Uzasadnienie:

Na przebieg zmian określanych megatrendami podstawowy wpływ mają dwie grupy podmiotów: producenci i konsumenci. Pierwsi inwestują w innowacyjne produkty, gdy w ich ocenie przyniesie to w przewidywalnym czasie dodatkowe zyski. Ich zachowania są podporządkowane żelaznej dyscyplinie finansowej, która obowiązuje każdego przedsiębiorcę. Drudzy przeznaczają na zakup dóbr i usług te środki, którymi dysponują. Konsumenci mają prawo kierować się emocjami podczas dokonywania wyboru nabywanych dóbr i usług, ale w zbiorowości zachowują się racjonalnie lub co najmniej quasi-racjonalnie. Dynamicznemu i innowacyjnemu działaniu producentów i konsumentów musi towarzyszyć dojrzała polityka rozwoju społeczno-gospodarczego, wypracowana i realizowana przez władze publiczne na różnych szczeblach.

Przyszłe modele usługowe zmierzać będą do zwiększenia roli użytkownika w kształtowaniu usługi infrastrukturalnej. Jednocześnie na dostawcy infrastruktury spocznie odpowiedzialność za efekt ekonomiczny całości dostarczonego rozwiązania. Wyjątkiem wydaje się ICT, system coraz bardziej oddalający świat aplikacji od infrastruktury, który ze względu na potencjał przesyłania danych w czasie quasi-rzeczywistym oraz dzięki zaawansowanym systemom zarządzania sieciami staje się metainfrastrukturą dla transportu i energetyki.

